

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ligt område for en offentlig forsikring af arbejdsgiverne, når der blot er tale om et enkelt blandt særdeles mange og ofte meget farligere områder for ulykker i befolkningens hverdag? Men jeg vil meget gerne være med til i samarbejde med idrætten at drøfte mulighederne for en kollektiv forsikringsordning for idrætsudøvere, således at den enkelte idrætsudøver i sin personlige situation lider mindst mulig økonomisk skade ved et uheld.

Til slut vil jeg bemærke, at vi også gerne vil være med til at påpege, at en mindre brutal udvikling af mange idrætsgrene, ikke mindst fodbold, håndbold og ishockey, ville kunne reducere skadernes antal ganske betydeligt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil begynde med at sige tak for, at ministeren dog vil overveje det. Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at det generelt er til gavn for sportsudøverne at drive sport, og at man derigennem kan sige, at arbejdsgiveren indirekte får gavn af det, for så får han en bedre arbejdskraft. Men det rører ikke ved det fundamentale forhold, at her har hele samfundet – for det er jo ikke blot arbejdsgiverne – en interesse i, at borgerne er så sunde og raske som muligt, og vi er enige om, at sport er en af de ting, der beforder folkesundheden, og så siger man ikke desto mindre til en bestemt gruppe: men det er jer, der skal betale for det. Det er ikke rimeligt, og derfor mener og håber jeg, at de overvejelser, som ministeren vil gøre sig, trods alt vil resultere i, at man siger, at en af følgerne af, at samfundet anbefaler at drive sport, er, at man også påtager sig ansvaret for det. Vi skal jo hvert år nybevilge mange og store bidrag til sporten både i folkettinget og måske især i kommunerne og amterne. Jeg tror, at vi burde tage det op og sige, at næste gang må dette være en af de ting, vi afsætter penge til.

Jeg kan da også sige, at dette problem med sportsskader er et så alvorligt problem, at der bliver indkaldt her i november måned til et symposium, som det kaldes, om sportsskader, og det er specielt fodboldskader, der jo udgør 60 pct. af samtlige skader, der sker her. Et af foredragene vil netop handle om idrætsskadernes samfundsøkonomiske betydning. Jeg tror, det er rimeligt, at det offentli-

ge går ind her; så var der måske andre steder, hvor vi kunne være lidt tilbageholdende i vore sportspenge. Det er urimeligt at lade en enkelt samfundsgruppe bære den økonomiske belastning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg tror, det er vigtigt, at man kan gå ind ganske åbent i problemet, men jeg tror også, det i høj grad er vigtigt, at man er opmærksom på, hvilke konsekvensvirkninger det kan have over for andre grupper, som med lige så stor ret kunne komme og sige: skal vi så ikke også dække det ad den vej på disse områder? Men det er jo noget, man kan undersøge undervejs.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg hilser med tilfredshed, at ministeren vil overveje at gå med til en eller anden form for en kollektiv ordning, men der kan også være et andet problem. Der kan også være arbejdsgivere, der vægrer sig ved at tage ungarbejdere i arbejde, ud fra den betragtning at det er alt for farligt og forbundet med for store problemer. Vi ved, at det for sportsudøvere mange gange sker, at de efter lørdag-søndag har et par dage fri, eller rettere sagt, at de er blevet skadet lørdag-søndag, og det tager et par ekstra dage. Derfor kan der være arbejdsgivere, der vægrer sig ved at tage unge mennesker i deres brød. Jeg mener, det er et meget alvorligt problem med 150.000 arbejdsløse, hvoraf en stor del er ungarbejdere. Jeg mener, det er noget, der trænger sig meget, meget hårdt på, at få løst det problem, for jeg er bange for, at det er dér, noget af miseren ligger ved ungdomsarbejdsløsheden.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg gør opmærksom på, at vi manglede et spørgsmål til ministeren.

Pilgaard Andersen (FP):

Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er, om ikke ministeren mener, det er på tide, at vi får gjort noget ved det problem, og om ikke ministeren mener, at det er en af grundene til, at ungdomsarbejdsløsheden er så stor, som den er.